

vist ikke lykkedes at konstatere nogen Forandring i Fiskebestanden, efter at Forbudet er indtraadt, men det viser i ethvert Tilfælde, hvorledes de faste Fiskere søge at udelukke Trawlfiskerne fra at fiske i de samme Farvande som de selv. Det er en Selvfølge, at vi først og fremmest maa søge at hævde vort Søterritorium og fordre det respekteret og haandhævet i saa vid en Udstrækning som muligt. Vi ere jo her inde paa Fiskerilovgivningen for vore Bilande, og jeg skal da nævne § 1 i Fdr. af 12te Februar 1872 om fremmede Fiskere ved Island. Der staar om Søterritoriets Grænse, at den er bestemt ved almindelig Folkeret eller ved særlige internationale Overenskomster. Med Hensyn til Søterritoriets Udstrækning nævnes altsaa kun, at den skal bestemmes efter den almindelige Folkerets Regler, og derfor mener jeg, vi maa sørge for at følge de samme Principper, som man i andre Lande følger i saa Henseende. Jeg skal oplyse, at vi uden for Konventionens Omraade, hvor der gælder særlige Regler, maa kunne hævde det samme, som de hævde f. Eks. i Norge. Der anser man alle Fjorde med bred uafbrudt Aabning for at høre med til Søterritoriet. England hævder, at Bristolbugten hører med dertil, og Rusland hævder det samme for Rigabugten, den finske Bugt, ja endogsaa for det hvide Hav, hvis Bredde er noget over 20 geografiske Mil. Men Faksebugten paa Island har som sin største Bredde 11 geografiske Mil, altsaa kun Halvdelen. Det er navnlig der, at de fremmede Damptrawlere bevæge sig i større Udstrækning, og navnlig der, at de genere de islandske Fiskere. Jeg vil benytte Lejligheden til at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa disse almindelige Regler, som gælde andetsteds, og jeg mener, at vi med samme Ret maa kunne hævde det nævnte Farvand som Territorium. Men under alle Omstændigheder forekommer det mig, at Straffen for Lovovertrædelser, hvad enten de blive begaaede paa vort Territorium under Island og Færøerne eller i vore egne Farvande, bør være ens. Nu er det saaledes, at i Kattgat, hvor det maa siges, at Trawling fremfor noget andet Sted vil kunne gøre Skade, dels paa Grund af den lavere Vandstand, og dels paa Grund af den Mængde Yngel, som opholder sig der, foreslaar Konventionen kun en Bøde af indtil 200 Kroner for ulovlig Trawling i de fælles Farvande og har ikke noget om Konfiskation af Fangsten. I vore andre Farvande, som f. Eks.

paa Vestkysten af Jylland, gælder kun en Bøde af 400 Kroner som Maksimum plus Konfiskation. Der er ikke noget Forhold mellem de Bøder, som gælde paa Island, og som foreslaas her, og dem, der nu gælde i vore egne Farvande, og jeg vil gøre gældende, at det er lige saa vanskeligt om ikke vanskeligere at hævde vort Territorium paa Jyllands Vestkyst som i de færøske Farvande. Hvis der kommer Tilsyn paa Færøerne, vil det ikke være saa vanskeligt at hævde vort Territorium der. Under de høje Fjælde og i de smalle Farvande mellem de mange Øer vil et saadant tilsynshavende Fartøj ikke falde saa meget i Øjnene som paa Jyllands Vestkyst, hvor man kan se Orlogsmændene paa lang Afstand. Jeg mener, at disse Bøder, som nu gælde for Island og foreslaas for Færøerne, ikke ere for høje, tværtimod, jeg synes, de ere meget passende, og jeg vilde kun foreslaa, at man ved en Ændring af dette Lovforslag bringer det til at gælde ogsaa for Jyllands Vestkyst og vore andre Farvande. Da jeg forudsætter, at „Guldborgsund“ holdes længere ude af Frygt for de fremmede Fiskeres Overgreb, kunde der vistnok være Grund til at bringe denne Lov til at gælde ogsaa for vore egne Farvande. Jeg skal kun med Hensyn til § 3 gøre opmærksom paa, at en Modifikation af disse Bestemmelser vil være nødvendig. Disse Bestemmelser ere nemlig vel rigorisistiske; det er muligt, at de kunne være nødvendige for Island, hvor vi have en saa lang Kyststrækning at vogte, og hvor man derfor maa have særlig strenge Midler, naar fremmede træffes inden for vort Territorium, saa at man ogsaa kan mulktre dem for at opholde sig der, selv om de ikke fiske, men jeg tror, at hvis man vil gøre det anvendeligt i andre mere civiliserede Farvande, maa man vistnok i alt Fald aabne større Adgang for dem til at søge Havn. Nu maa Trawlerne kun komme ind, hvis de ere i Nødstilstand, hvortil henregnes manglende Forsyning af Levnedsmidler eller ogsaa, naar de komme derind mod deres Vilje, f. Eks. paa Grund af Taage. Det vil vistnok her være nødvendigt at gøre en Modifikation, og jeg tror, at Færingerne selv vilde fortryde, hvis de ved Lov udelukkede sig fra alt Handelssamkvem med disse fremmede Trawlere. Naar de blot fiske lovligt uden for Territoriet, tror jeg ikke, man skal udelukke sig fra alt Samkvem med dem. Det kan dog give Anledning til nogen Forretning. Det var jo heller ikke utænkeligt, at Englænderne kunde gøre de samme Be-